

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Duodecima h[abet] laudabile[m] co[n]suetudine[m] esse servanda[m],
q[ue] nec canonib[us] sacris, nec veritati, nec bonis morib[us] obuiet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62466](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62466)

lex precipit q[uod] iudet seruit consuetudine prouincie. ff. de
testa. i. in fine. Contra probatur q[uod] iudicabat finis ing
romanius: vt. s. d. p. a. c. v. l. i. cap. co. metudine. et in la
titudine dicitur iurandā consuetudine yvris romanis;
vt. i. m. de farsda. s. v. l. t. ex parte de farsa. et re indica

³ ades
Sal. in
Laduer
fus. C.
ff ad-
ver. rey
iudi. er
Ailes. d.
fano in
L. Nolet
ff. de inz
ris. om.
ius circa
Pun.

Item **H**iero. ad **L**ucianum.
Confuetudines que fidei nō
circum, ut a misere tradite
sunt, obseruentur.

Tib. bneuer te admo
nēdū puto. traditiones
ecclasticas, p[ro]ferim⁹ q[uod] fidei
no[ne] officiant. ita obleruadas ut
soliditate conuelli. Si q[uod] hec
apostolice sedis p[re]cepta non
obseruauerit: p[re]cepti honores
esse postis non dubitetur.

I

te

Non est resistentia confu
tuendu[m] canonicu[m] non obstat
autioritas.

Sed Ita 17. lucan⁹
inueniebar varias
confuetudines: vi
dubitabat viru[m] al
terius debet alte
ri p[re]dictare: cui
h[ab]er[em] resp[on]di q[uod] confuetu
dis a fancie pa
tribus traditae obseruari debent, que fidei non obstant:
vel viues loci conuertudo alterius loci confuetudine de
bet obseruari.

Tibud. **C**onfuetudines i. confuetudines viii. d. q. 2 mores.
vnde **P**referrunt. tantum. Sic ponitur. s. q. q. si quod
episcopus dominatus. z. xvi. q. q. per singulas. vii. q. j. si
quis p[re]b[ea]ter. z. xvii. q. q. multorum. Et si non offe
runt id est que fidei non obseruantur, vel multibus bo
nis: s. t. c. d[icit] omnia.

Dicitur **M**ores (t[estimoni]o
legi sint aduersi) con
tentu rientium approbat, le
qui se sponte subiiciunt iudicio aliquis,
iudices delegatoꝝ: q[uod] temp[or]e finis collateridine delegan
tis iudicandi sit. Si q[uod] in iunctis dat⁹ sit inde: tūc iudic
abutur fini cōiuctudine longant[ur]. Et post fini confuetu
dine et q[uod] actioꝝ: yr. in. d. l. f. aut oculatioꝝ. Melius potest
distinguit[ur], aut appellari ad papam, aut monsi. pp[ro]ter ap
pellacionem obtinet iudex, oico tunc delegatus debere
sequi confuetudines illam loci a quo est appellatus: quia
iudex appellantis tenetur legi legem patios senten
ciar[em] in autem colla. v. i. yt cum de ap. cog. in pati. Ar
gu. ad hoc extra de ref. raymurus. v[er]o iudex ap. pelliam
sequitur confuetudinem loci, quo finis appellatum.
Sed si sine appellatione imperoret iudex, sic ne
q[uod] sequitur delegans. Arg. ad hoc. ff. de con. et
demon. que conditio in fi. 303. Ego credo q[uod] iudex iudi
cabit fini confuetudinem reti, cum acto fori rei sequeat:
vit et de foro compe, cu[od] sit generale, null ratione contra
cto vel malicioſu[m] facit fit de foro altero⁹: q[uod] tunc ferauti
confuetudo loci ybi contraxit, vel ybi delinq[ue]it. v. viii. d[icit]i
que tera mores, et de fo. c[on]ope. ca. vlt. Bar.

Contrario more. C. de t[er]p. in i[n]te. ve. l. v. 3. vbi si q[uod]
abducatur est et locoꝝ differenti alicuius induci differenti.
Solu. verbi est q[uod] pp[ro]ter loca diversa non debet induci de
ueris iugis illi alla ratio subdit. ex i[n]t. vlt. d[icit] iudicu
i. B[adicula] est. ff. de interdicio et relegatio, l. relega
tum. S. l. no.

Oscripto.

Confuetudine suis. ff. oe. off. p. conatu. obseruare. Ita

